

Z A T W I E R D Z A M

Gorzów Wlkp., dnia 15 stycznia 2010 r.

insp. Leszek Marzec

Ts - 1357 / 09

A N A L I Z A

PRZYJMOWANIA, ROZPATRYWANIA I ZAŁATWIANIA SKARG I WNIOSKÓW DOTYCZĄCYCH FUNKCJONARIUSZY WOJEWÓDZTWA LUBUSKIEGO W 2009 ROKU

W 2009 r. do Komendy Wojewódzkiej Policji w Gorzowie Wlkp. oraz jednostek podległych wpłynęło ogółem **563 skargi** (w analogicznym okresie roku ubiegłego – **559; wzrost o 4 skargi**), przy czym dodatkowo odnotowano wpływ **1 skargi**, która nie dotyczyła funkcjonariusza garnizonu lubuskiego.

Bezpośrednio do Wydziału Kontroli Komendy Wojewódzkiej Policji wpłynęło **271 skarg**, tj. **48 %** ogólnej ilości skarg, natomiast do jednostek w terenie **292**.

Z łącznej sumy **271** skarg przesłanych do Wydziału Kontroli, funkcjonariusze tej komórki załatwili **94 skargi** (tj. **35 %**), natomiast pozostałe sprawy przesłane zostały celem załatwienia do jednostek niższego szczebla, zgodnie z uprawnieniem wynikającym z art. 232 & 1 k.p.a.

W okresie sprawozdawczym rozpatrzono ogółem **550 skarg** (w 2008 r. - **541; wzrost o 9**). Spośród **550** załatwionych skarg – **45** wpłynęło do jednostek na przełomie 2008/2009 r.; do wyjaśnienia w roku bieżącym pozostało natomiast **24** skargi. Z ogólnej liczby skarg - **28** przekazano według właściwości do prokuratury lub innego organu

rzeczowo właściwego do ich rozstrzygnięcia.

W inny sposób załatwiono łącznie **71** spraw, z czego - w **19** przypadkach skarga została wycofana, zaś w **29** przypadkach podtrzymano wcześniej zajęte stanowisko w sprawie. W trakcie **17** postępowań wyjaśniających, z uwagi na nie dające się usunąć rozbieżności w dokonanych ustaleniach, odstąpiono od zajęcia jednoznacznego stanowiska w sprawie. Natomiast, **6** spraw pozostawiono bez rozpatrzenia.

W 2009 r. na każdego funkcjonariusza przypadało **21,19 %** skargi (w 2008- **20,65 %**), czyli nastąpił **niewielki wzrost tego wskaźnika, tj. o 0,54 %**.

Z ogólnej liczby **522** skarg rozpatrzonych we własnym zakresie - potwierdzono **51**, co daje wskaźnik **9,77 %** (w 2008 r. **40 – 7,68 %; wzrost o 2,09 %**). Uwzględniając natomiast łączną ilość załatwionych spraw, tj. **550** wskaźnik ten wynosi **9,27 %**.

Odnosząc powyższe dane do ilości skarg potwierdzonych - wskaźnik ten kształtuje się na poziomie **0,020** skargi na 1 funkcjonariusza (w 2008 r – **0,015**).

Uwaga: Szczegółowe dane dotyczące ilości złożonych, rozpatrzonych oraz potwierdzonych skarg, jak również wysokości wskaźnika skargowości i potwierdzalności, przedstawione zostały na dalszych stronach niniejszego opracowania.

W okresie sprawozdawczym, w ramach przyjęć interesantów w sprawach skarg i wniosków, przeprowadzono ogółem **637** rozmów (w 2008 r. - **574; wzrost o 66**), przy czym kierownicy jednostek oraz ich zastępcy przyjęli łącznie **346** osób, tj. taką samą liczbę osób jak w ubiegłym roku. Z ogólnej ilości **637** spraw - funkcjonariusze Zespołu Skarg i Wniosków Wydziału Kontroli KWP w Gorzowie Wlkp. przeprowadzili łącznie **193** rozmowy, tj. **30,3 % ogółu**, (w 2008 r. odpowiednio – **153; 26,65 % ogółu**).

Rodzaje skarg / zarzutów i przyczyny ich wnoszenia

Zestawienie danych dotyczących, **ogólnej liczby skarg rozpatrzonych w okresie sprawozdawczym oraz załatwionych we własnym zakresie** przez jednostki Policji woj. lubuskiego pozwala na stwierdzenie, iż najczęściej skarg odnotowano odpowiednio w następujących kategoriach:

- **czynności procesowe, administracyjne, z ustawy o Policji i inne**

- odpowiednio **299 i 291**,
- **załatwianie spraw**
 - odpowiednio **116 i 113**,
- **tortury, niehumanitarne lub poniżające traktowanie**
 - odpowiednio **48 i 36**,
- **niekulturalny stosunek do obywatela**
 - wszystkie **46** skarg rozpatrzono we własnym zakresie,
- **naruszenie prawa do wolności**
 - odpowiednio **21 i 18**,
- **inne**
 - odpowiednio **15 i 14**,
- **skargi policjantów/ pracowników**
 - odpowiednio **4 i 3**,
- **zachowania korupcyjne**
 - wpłynęła tylko **1**, którą rozpatrzono we własnym zakresie.

W porównaniu do 2008 r. - w okresie sprawozdawczym stwierdzono nieznaczny wzrost w odniesieniu do ilości złożonych skarg (z 559 do 563, tj. o 4). Nieznacznie wzrosła także ilość spraw załatwionych (z 541 do 550, tj. o 9).

Na przestrzeni ostatnich **9** lat ilość złożonych skarg przedstawiała się następująco :

- 2000 r. – wpłynęło **506** skarg
- 2001 r. – wpłynęło **479** skarg
- 2002 r. – wpłynęło **415** skarg
- 2003 r. – wpłynęło **420** skarg
- 2004 r. – wpłynęło **526** skarg
- 2005 r. – wpłynęło **490** skarg
- 2006 r. – wpłynęło **552** skarg
- 2007 r. – wpłynęło **514** skarg
- 2008 r. – wpłynęło **559** skarg

➤ **2009 r. – wpłynęło 563 skarg.**

Z powyższego zestawienia wynika, iż **do 2003 r. malała** liczba wnoszonych skarg. Jednak **w 2004 r. odnotowano zdecydowany wzrost** liczby złożonych skarg (**z 420 do 526**). Natomiast, **w 2005 r. wpłynęło o 36 skarg mniej** niż w 2004 r. W 2006 r. ponownie nastąpił **wzrost** liczby złożonych skarg o **62**, w porównaniu z rokiem poprzednim. W 2007 r. **z malała** liczba złożonych skarg o **38**, w porównaniu z rokiem 2006 r. Natomiast, w 2008 r. nastąpił – **wzrost o 41**, a w 2009 r. – o kolejne **4 skargi**.

Najwięcej skarg w 2009 r. - uwzględniając ilość zatrudnionych funkcjonariuszy – rozpatrzono na policjantów następujących jednostek Policji (wg wysokości **wskaźnika skargowości** wyrażonego w %):

✓ KPP Strzelce Kraj.	33,33
✓ KMP Zielona Góra	29,23
✓ KPP Żagań	28,93
✓ KPP Krosno Odrz.	28,81
✓ KPP Żary	26,94
✓ KPP Sulęcín	26,76
✓ KPP Nowa Sól	26,03.

Najniższy wskaźnik skargowości odnotowano natomiast w przypadku jednostek:

✓ KWP Gorzów Wlkp.	7,76
✓ KPP Wschowa	14,86
✓ KMP Gorzów Wlkp.	17,93
✓ KPP Międzyrzecz	20,91
✓ KPP Słubice	22,22
✓ Świebodzin	22,43.

Uwaga:

wskaźnik skargowości w skali całego województwa wyniósł 21,19 % (w 2008 r. – 20,65 %).

W przypadku natomiast **skarg potwierdzonych** w poszczególnych kategoriach, ich kolejność prezentuje się następująco:

- ❑ - **czynności procesowe, administracyjne, z ustawy o Policji i inne – 33**,
co stanowi 11 % ogólnej ilości tej grupy skarg załatwionych we własnym zakresie,
- ❑ - **załatwianie spraw – 12**,

co stanowi 11 % ogólnej ilości tej grupy skarg załatwionych we własnym zakresie,

- ❑ - **niekulturalny stosunek do obywatela – 3**,
co stanowi 6,5 % ogólnej ilości tej grupy skarg załatwionych we własnym zakresie,
- ❑ - **inne – 2**,
co stanowi 14,3 % ogólnej ilości tej grupy skarg załatwionych we własnym zakresie,
- ❑ - **naruszenie prawa do wolności – 1**,
co stanowi 5,5 % ogólnej ilości tej grupy skarg załatwionych we własnym zakresie.

W kategoriach: **tortury, niehumanitarne lub poniżające traktowanie, zachowania korupcyjne oraz skargi policjantów/ pracowników** - nie odnotowano żadnego przypadku skargi potwierdzonej.

Odnosząc natomiast powyższe dane do poszczególnych jednostek policji garnizonu lubuskiego, to najczęściej **potwierdzonych skarg** odnotowano w przypadku funkcjonariuszy następujących komend:

✓ KMP Zielona Góra	- 17
✓ KPP Żary	- 10
✓ KMP Gorzów Wlkp.	- 7
✓ KPP Żagań	- 5
✓ KPP Nowa Sól	- 3.

Natomiast w każdej z nw. jednostek tj.: KWP Gorzów Wlkp., KPP Krosno Odrz., KPP Słubice, KPP Świebodzin – spośród wszystkich załatwionych skarg, były po **2 przypadki** skarg potwierdzonych. W KPP Wschowa był taki **1 przypadek**, a w KPP Międzyrzecz, KPP Sulęcín oraz KPP Strzelce Kraj. – **nie odnotowana takiego rodzaju skarg**.

Przedstawiając jednak tę problematykę, w kontekście **wysokości wskaźnika potwierdzalności skarg**, kolejność ta przedstawia się w następujący sposób :

✓ KPP Żary	- 19,20 %
✓ KMP Zielona Góra	- 13,50 %
✓ KPP Żagań	- 10,90 %
✓ KPP Wschowa	- 9,10 %
✓ KMP Gorzów Wlkp.	- 9,00 %
✓ KPP Świebodzin	- 8,30 %
✓ KPP Nowa Sól	- 7,90 %
✓ KPP Słubice	- 7,70 %

✓ KPP Krosno Odrz.	- 5,90 %
✓ KWP Gorzów Wlkp.	- 4,80 %.

Dane przedstawione w tabeli pt. „**Zestawienie ogólnej liczby skarg i zarzutów zawartych w poszczególnych kategoriach, rozpatrzonych w okresie sprawozdawczym**” pozwalają natomiast na stwierdzenie, iż **najwięcej zarzutów** na funkcjonariuszy woj. lubuskiego rozpatrzono w kategoriach:

- ❖ **czynności procesowe, administracyjne, z ustawy o Policji i inne – 414**,
co stanowi 47 % ogólnej liczby zarzutów, rozpatrzonych w okresie sprawozdawczym,
- ❖ **załatwianie spraw – 159**,
co stanowi 18 % ogólnej liczby zarzutów, rozpatrzonych w okresie sprawozdawczym,
- ❖ **niekulturalny stosunek do obywatela – 121**,
co stanowi 14 % ogólnej liczby zarzutów, rozpatrzonych w okresie sprawozdawczym,
- ❖ **tortury, nieludzkie lub poniżające traktowanie – 108**,
co stanowi 12 % ogólnej liczby zarzutów, rozpatrzonych w okresie sprawozdawczym,
- ❖ **naruszenie prawa do wolności – 47**,
co stanowi 5,3 % ogólnej liczby zarzutów, rozpatrzonych w okresie sprawozdawczym,
- ❖ **inne – 24**,
co stanowi 2,7 % ogólnej liczby zarzutów, rozpatrzonych w okresie sprawozdawczym,
- ❖ **skargi policjantów/ pracowników – 4**,
co stanowi 0,5 % ogólnej liczby zarzutów, rozpatrzonych w okresie sprawozdawczym,
- ❖ **zachowania korupcyjne – 3**,
co stanowi 0,3 % ogólnej liczby zarzutów, rozpatrzonych w okresie sprawozdawczym.

Biorąc natomiast pod uwagę dane zawarte w tabeli pt. „**Zestawienie danych dotyczących zarzutów zawartych w skargach**” uznać należy, iż **najwięcej formułowanych przez skarżących zarzutów**, dotyczyło działań policjantów związanych m.in. z:

- **interwencjami – 129**,
co stanowi 15 % ogólnej liczby zarzutów, rozpatrzonych w okresie sprawozdawczym.

Zarzuty tego rodzaju zajmują pierwsze miejsce w rankingu spraw rozpatrzonych, na przestrzeni ostatnich dziewięciu lat.

Generalnie - zarzuty podnoszone w związku z wykonywanymi przez policjantów czynnościami są wielorakie - zarówno w kwestii merytorycznej jak i formalnej, sprowadzając

się do przede wszystkim do *kwestionowania samej zasadności podjęcia interwencji, jak również nie zachowania przez policjantów określonej procedury prawnej, regulującej podjęte przez nich konkretne działania.*

- ***niekulturalnym stosunkiem do obywatela – 121,***
co stanowi **14 %** ogólnej liczby zarzutów, rozpatrzonych w okresie sprawozdawczym

Wnoszenie tego rodzaju zarzutów powodowane jest w głównej mierze oczekiwaniem od funkcjonariuszy wysokiego poziomu kultury osobistej oraz poszanowania przez nich zasad poprawnego zachowania. W wielu również przypadkach, stanowczość i zdecydowanie policjantów odbierane jest jako niepoprawne zachowanie.

- ***czynnościami dochodzeniowo-śledczymi/ zabezpieczaniem mienia – 92,***
co stanowi **10 %** ogólnej liczby zarzutów, rozpatrzonych w okresie sprawozdawczym

Najczęstszym powodem kierowania tych zarzutów jest subiektywna opinia zainteresowanego, sprowadzająca się do negatywnej oceny czynności procesowych, wykonywanych w związku z prowadzonym postępowaniem przygotowawczym.

Autorami skarg w tych przypadkach są z reguły obie strony postępowania, z pewną przewagą osób pokrzywdzonych (zdarzają się też osoby bliskie, nie będące uczestnikami postępowania). Składając skargę starają się one wpłynąć na tok tego postępowania, wnioskując głównie o:

- *wykonanie dodatkowych czynności procesowych,*
- *przyśpieszenie terminu jego zakończenia,*
- *właściwe realizowanie przysługujących uprawnień,*
- *skuteczniejsze działanie w kierunku odzyskania utraconego mienia.*

Kierując skargę, jej autor niejednokrotnie nie posiada wystarczającej wiedzy nt. obowiązującej procedury prawnej, regulowanej głównie przepisami k.p.k., zarzucając Policji zaniechanie bądź niewłaściwe wykonanie czynności procesowych (w tym - m.in. oględzin), w przypadku gdy faktycznie czynności takie zostały wykonane prawidłowo. Zarzucając złą wolę lub stronnictwo, kwestionuje się treść zapisów poczynionych w protokołach przesłuchania, konfrontacji czy też oględzin.

Z pewnością jednak nie można pominąć sytuacji, kiedy rzeczywiście, w wyniku pewnej rutyny lub - z drugiej strony - braku doświadczenia zawodowego jak

i przeciążenia obowiązkami służbowymi, policjanci (głównie służb dochodzeniowo - śledczych), popełniają pewne błędy, skutkujące składaniem skarg.

Uwagi te dotyczą m.in. bezpodstawnego pozbawiania pokrzywdzonego jego uprawnień, dopuszczenia do udziału w czynności procesowej osoby będącej w stanie nietrzeźwości czy też naruszenia procedury dotyczącej postępowania z nieletnimi.

- **bezczynnością/ opieszałością – 83,**

co stanowi 9 % ogólnej liczby zarzutów, rozpatrzonych w okresie sprawozdawczym

Powodem wnoszenia skarg tego rodzaju jest m.in. brak reakcji funkcjonariuszy na zawiadomienie o popełnieniu drobniejszych przestępstw i wykroczeń, odmowa podjęcia interwencji lub znaczne opóźnienie przy jej podejmowaniu.

Zarzuty dotyczące tej kategorii, w większości przypadków, wiążą się z błahymi zdarzeniami, które jednak w ocenie samych zainteresowanych, postrzegane są jako ich indywidualne, ważne problemy.

Z tego też względu, zbyt pochopna decyzja o niepodjęciu działań - urastając do rangi osobistego problemu skarżącego - tworzy negatywną opinię o Policji, od której każdy obywatel ma prawo oczekiwać pomocy we właściwym załatwieniu jego sprawy.

Jak wynika ze statystyk policyjnych, powyższe zdarzenia stanowią znaczny procent zgłoszeń, przyjmowanych w toku codziennej służby, i najczęściej dotyczą:

- *konfliktów małżeńskich, sąsiedzkich,*
- *zakłócania ciszy nocnej,*
- *naruszania przez kierujących pojazdami przepisów ruchu drogowego.*

W sytuacji takich zgłoszeń, na uwagę zasługuje wysoki poziom oczekiwań i aktywności osób, które chcą wyegzekwować od Policji np. odzyskanie utraconego mienia, rozwiązania istniejącego problemu, załatwienia swojego interesu.

Mają miejsce również takie sytuacje, w których policjant (dyżurny) stara się obywatela niemalże "na siłę" odwieść od złożenia przez niego zawiadomienia o przestępstwie, argumentując to nikłymi szansami na ujawnienie sprawcy, bądź też

pouczając go o konieczności załatwienia sporu między stronami, bez ingerencji Policji.

Zdarza się przy tym, iż takie lekceważące podejście do uzyskanego zgłoszenia znajduje automatycznie swe odzwierciedlenie w poziomie dokumentacji, sporządzanej na tę okoliczność (notatka zamiast zawiadomienia o przestępstwie, bądź też w ogóle nie dokonanie jakiegokolwiek zapisu na ten temat).

- **sposób załatwienia poprzedniej skargi – 71,**
co stanowi 8 % ogólnej liczby zarzutów, rozpatrzonych w okresie sprawozdawczym

Formułowanie tego rodzaju zarzutów powodowane jest niezadowoleniem skarżących z nieuwzględnienia ich poglądów i racji prezentowanych w skargach, co wiąże się z niepotwierdzeniem zarzutów pod adresem policjantów. Wielu skarżących nie przyjmuje do wiadomości informacji o dokonanych ustaleniach, w dalszym ciągu z nimi polemizując.

- **inne – 56,**
co stanowi 6 % ogólnej liczby zarzutów, rozpatrzonych w okresie sprawozdawczym

Tego typu zarzuty dotyczą przede wszystkim *niepodania swoich danych personalnych przez policjanta w trakcie wykonywania czynności służbowych, braku kompletnego umundurowania, nierzetelności w sporządzaniu dokumentacji służbowej, nieprawidłowości działań podjętych w związku ze skierowaniem na egzamin ze znajomości przepisów dotyczących posiadania i użytkowania broni oraz umiejętności posługiwania się nią.*

- **postępowanie w sprawach o wykroczenia mandatowe – 48,**
co stanowi 5 % ogólnej liczby zarzutów, rozpatrzonych w okresie sprawozdawczym

Przyczynami wnoszenia tego rodzaju zarzutów są z reguły: *próba uniknięcia bądź zmniejszenia dolegliwości kary, dążenie do zmiany rozstrzygnięcia (np. w związku z zaistniałą kolizją drogową), a także chęć uniknięcia punktów.*

Przytoczone dane liczbowe jednoznacznie świadczą o tym, iż zaskarżane postępowanie funkcjonariuszy wiąże się w głównej mierze z opisanymi wyżej czynnościami policjantów, które - co należy podkreślić – z reguły dotyczą bezpośrednio wykonywanych przez nich codziennie obowiązków służbowych.

* * *

Reasumując powyższe wnioski należy stwierdzić, iż dane dotyczące poszczególnych kategorii skarg, jak i zarzutów (w zakresie ilości złożonych, rozpatrzonych oraz potwierdzonych spraw) - uwzględniając przyczyny powodujące ich składanie - stanowią niewątpliwie istotne źródło informacji o najczęściej popełnianych przez policjantów błędach oraz nieprawidłowych zachowaniach.

Winy za taki stan rzeczy należy upatrywać zarówno po stronie samego funkcjonariusza jak i jego przełożonego, jako odpowiedzialnego za nadzór nad jego pracą. Na uwadze należy jednak mieć fakt, iż popełniane błędy wynikają też pośrednio z realiów, w jakich codzienna służba jest pełniona.

Analiza postępowań wyjaśniających przeprowadzonych w 2009 r. - w kontekście poczynionych ustaleń oraz oceny prawnej działania funkcjonariuszy Policji - pozwala na stwierdzenie, iż nadal podstawowymi źródłami i przyczynami rodzącymi skargi było:

w zakresie skarg potwierdzonych

- ✓ *niesumienne i opieszale wykonawstwo zadań służbowych,*
- ✓ *nieprzestrzeganie zasad pragmatyki służbowej,*
- ✓ *arogancja i brak kultury osobistej oraz poczucia służebnej roli Policji wobec społeczeństwa,*
- ✓ *nadal niedostateczna znajomość przez policjantów obowiązujących przepisów prawa, wynikająca z niewłaściwego przeszkolenia,*
- ✓ *nieprzestrzeganie zasad etyki zawodowej,*
- ✓ *brak doświadczenia zawodowego, skutkujący nieumiejętnością opanowania emocji oraz właściwego rozstrzygnięcia skomplikowanych sytuacji konfliktowych,*

w zakresie skarg niepotwierdzonych

- ✓ *oczekiwanie, że wniesienie skargi spowoduje unieważnienie czynności wykonanych przez policjanta,*

- ✓ *pieniactwo, złośliwość oraz próba tzw. "zrewanżowania się" funkcjonariuszowi za podjęte przez niego działania służbowe,*
- ✓ *nieznajomość przepisów prawa przez osoby wnoszące skargi,*
- ✓ *usiłowanie włączenia Policji w wyjaśnianie spraw natury cywilno - prawnej,*
- ✓ *dążenie do uniknięcia odpowiedzialności karno - administracyjnej, poprzez kwestionowanie prawomocnych działań policjantów.*

* * *

PRZYKŁADY POTWIERDZONYCH ZARZUTÓW

1. Zarzut dotyczący niewłaściwego miejsca przeprowadzenia kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji

Przedmiotem postępowania wyjaśniającego był zarzut, dotyczący sposobu przeprowadzenia kontroli drogowej, z uwzględnieniem miejsca jej dokonywania.

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego pozwoliła na ustalenie, iż w dniu wskazanym przez skarżącą, funkcjonariusze jednego z komisariatów Policji garnizonu lubuskiego dokonywali pomiaru prędkości, parkując radiowóz na chodniku, kilka metrów od zwężenia jezdni, wysepki, przejścia dla pieszych i nieopodal przystanku autobusowego. Funkcjonariusz, po stwierdzeniu że skarżąca przekroczyła dozwoloną prędkość, zatrzymał jej pojazd do kontroli drogowej.

Jak ustalono, kobieta przekroczyła dozwoloną prędkość o 33 km/h i została ukarana mandatem karnym w wysokości 200 zł. Powyższa decyzja nie budziła jakichkolwiek wątpliwości.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego potwierdzono fakt zaparkowania radiowozu w niedozwolonym miejscu.

Wobec funkcjonariusza – sprawcy wykroczenia, zastosowano środki oddziaływania karnego, przewidziane w przepisach *Kodeksu wykroczeń*.

2. Zarzut dotyczący sporządzenia dwóch odmiennych wywiadów środowiskowych o jednej osobie.

Autor skargi zarzucił funkcjonariuszowi Policji, sporządzającemu opinię na jego temat, iż w krótkim odstępie czasu, sporządził dwa, odmienne w treści, dokumenty na jego temat.

Pierwsza z wydanych opinii była pozytywna, a druga sporządzona cztery dni później - negatywna.

Po analizie całości zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego ustalono, iż do jednostki Policji wpłynęło pismo z jednego z sądów, z prośbą o sporządzenie i nadesłanie wywiadu środowiskowego, dot. skarżącego i jego małżonki, na okoliczność przestrzegania zasad porządku prawnego, zachowania w miejscu zamieszkania, nadużywania alkoholu, interwencji Policji z udziałem stron (z podaniem przyczyny interwencji, sposobu jej zakończenia).

Z uwagi na termin zaplanowanej rozprawy, sąd zwrócił się z prośbą o jego realizację w ciągu trzech dni od daty wpłynięcia przedmiotowego pisma do jednostki.

W dniu, w którym policjant otrzymał polecenie sporządzenia wywiadu środowiskowego o małżonkach, udał się do miejscowości ich zamieszkania, lecz z uwagi na nieznajomość terenu zwrócił się o pomoc do dzielnicowego tego rejonu, o informacje o osobach. Z uzyskanych ogólnikowych ustaleń sporządził *notatkę urzędową*, którą przesłał niezwłocznie do sądu.

Następnego dnia, policjant sporządzający przedmiotową *notatkę urzędową*, został zobligowany do sporządzenia szczegółowego wywiadu środowiskowego, gdyż wcześniejszy był zbyt ogólnikowy.

W związku z powyższym, ww. policjant udał się w godzinach rannych do miejscowości zamieszkałej przez strony, gdzie w rejonie sklepu rozpytał najbliższych sąsiadów i właściciela sklepu, którzy wypowiadali się negatywnie na temat skarżącego. Na podstawie wypowiedzi tych osób, funkcjonariusz sporządził kolejną *notatkę urzędową*.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami podczas przeprowadzania wywiadu środowiskowego o skarżącym, a polegającymi na tym, że policjant nie udał się do

miejsca zamieszkania stron, a informacje które zawarł w wywiadzie uzyskał tylko od dzielnicowego, podczas gdy powinien był je zebrać od rodziny, sąsiadów oraz instytucji, które mogą posiadać niezbędną wiedzę o osobie, wobec której wywiad jest przeprowadzany.

W związku ze stwierdzonym przewinieniem dyscyplinarnym, określonym w art. 132 ust. 3 pkt. 2 Ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji w zw. z § 2 pkt 1-2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 czerwca 2003 r. w sprawie regulaminu czynności w zakresie przeprowadzania wywiadu środowiskowego oraz wzoru kwestionariusza tego wywiadu, z funkcjonariuszem przeprowadzono rozmowę dyscyplinującą.

Ponadto, do komendanta komisariatu przesłano kopię sprawozdania z przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego z zaleceniem wzmożenia nadzoru w zakresie prowadzenia wywiadów środowiskowych przez dzielnicowych.

3. Zarzut dotyczący bezpodstawnego zabezpieczenia pojazdu podczas kontroli drogowej

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego ustalono, iż patrol Policji jednej z jednostek garnizonu lubuskiego dokonał kontroli drogowej samochodu należącego do skarżącego. Podczas prowadzonych czynności służbowych funkcjonariusze ujawnili, że kierujący pojazdem – znajomy właściciela samochodu, jest nietrzeźwy i nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami. Właściciel samochodu, podróżujący na siedzeniu pasażera, również był nietrzeźwy. Posiadał on wszystkie dokumenty dot. przedmiotowego samochodu, które udostępnił policjantom.

Bezpośrednio po dokonaniu powyższych ustaleń, funkcjonariusze skontaktowali się drogą radiową z dyżurnym jednostki, informując go o zatrzymaniu nietrzeźwego kierującego.

W związku z powyższym, ww. skontaktował się z pracownikiem pomocy drogowej, przekazując zlecenie dotyczące odholowania pojazdu.

W trakcie prowadzonej rozmowy dyżurny ustalił, iż pracownicy pomocy drogowej obecnie zabezpieczają samochód w miejscowości oddalonej o kilka kilometrów i gdy ją zakończą udadzą się na wskazane miejsce.

Kilka minut później, jeden z funkcjonariuszy dokonujących kontroli drogowej, skontaktował się z dyżurnym jednostki w celu odwołania wezwanej pomocy drogowej, informując, iż samochód zostanie zabezpieczony przez osobę wskazaną przez właściciela, która jest w drodze na miejsca kontroli. W odpowiedzi na powyższe dyżurny oświadczył, że *ten fakt go nie interesuje i pojazd zostanie odholowany na koszt właściciela*.

Następnie, na miejsce kontroli drogowej dotarła osoba, która miała zabezpieczyć pojazd na prośbę właściciela samochodu. Okazał się nim być, będący poza służbą, funkcjonariusz miejscowej jednostki Policji.

Policjanci przeprowadzający czynności służbowe oświadczyli ww., iż decyzją dyżurnego samochód ma zostać odholowany przez pomoc drogową. W związku z powyższym policjant - znajomy właściciela pojazdu, skontaktował się telefonicznie ze wskazanym dyżurnym, chcąc ustalić powód przedmiotowej decyzji. Z przebiegu rozmowy wywnioskował, iż były to decyzje „odgórne”, co nie było zgodne prawdą.

Z dalszych ustaleń wynikało, iż pomoc drogowa dotarła na miejsce z dużym opóźnieniem.

Mając powyższe na uwadze, w toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego zarzuty stawiane przez skarżącego w kwestii braku podstaw do zabezpieczenia pojazdu przez służbę dyżurną, uznano za potwierdzone.

Zgodnie bowiem z treścią *art. 130 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym* **pojazd może być usunięty z drogi na koszt właściciela, w przypadku kiedy kierowała nim osoba znajdująca się m.in. w stanie nietrzeźwości, z zastrzeżeniem jednak, iż tylko w przypadku, jeżeli nie ma możliwości zabezpieczenia go w inny sposób.**

W stosunku do dwóch funkcjonariuszy służby dyżurnej przeprowadzono postępowanie szkodowe, którego wynikiem było solidarne pokrycie przez nich kosztów holowania pojazdu.

Skargi dotyczące dyskryminacji, kobiet i dzieci

Z analizy danych skargowych za 2009 r. wynika, iż spośród **550** rozpatrzonych skarg, **141** (tj. **26%**) dotyczyło działań Policji podejmowanych wobec **kobiet lub dzieci**. W treści 141 pism, które wpłynęły łącznie do wszystkich jednostek Policji garnizonu lubuskiego,

sformułowano **227** zarzutów, które dotyczyły **kobiet** i **9** – odnoszących się do **dzieci**.

Uwaga: Szczegółowe dane dotyczące liczby zarzutów odnoszących się do kobiet i dzieci, przedstawione zostały w tabeli nt. „Zestawienie liczby zarzutów dotyczących działań Policji podejmowanych wobec kobiet i dzieci”.

Odnosząc się natomiast do skarg, w treści których podnoszono zarzut **dyskryminacji**, to z danych statystycznych wynika, iż odnotowano **6** takich przypadków:

<i>symbol zarzutu</i>	<i>dyskryminacja ze względu na:</i>
I/6d	chorobę psychiczną
2 x III/1d	wiek
III/6d	miejsce zamieszkania
III/4ad	narodowość
VII	płeć

W 2009 r. do jednostek Policji wpłynęły również **2 wnioski dotyczące ładu, porządku i bezpieczeństwa publicznego**.

Niezależnie od skarg i wniosków, rozpatrywano również **listy od obywateli**. Przykładowo - do KWP Gorzów Wlkp. w 2009 r. wpłynęło ogółem **97 listów (84 - w 2008 r.)**, których głównym tematem były przede wszystkim:

- informacje dotyczące popełniania przestępstw i wykroczeń
- prośby o udzielenie pomocy w załatwieniu spraw indywidualnych
- inne sprawy
- prośby o udzielenie informacji
- zagadnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Listy te w większości przypadków przesyłane były do właściwych jednostek Policji

w terenie, do wiadomości lub podjęcia niezbędnych działań. Niemniej jednak, **38** z nich zostało wyjaśnionych przez funkcjonariuszy Wydziału Kontroli (tj. **39%** ogółu złożonych).

Przyjmowanie interesantów w sprawach skarg i wniosków
oraz problemy poruszane w rozmowach

W 2009 r. kierownictwo Komendy Wojewódzkiej Policji w Gorzowie Wlkp. oraz pracownicy Wydziału Kontroli KWP przyjęli łącznie **203** interesantów w ramach skarg i wniosków (**165** - w **2008 r.**).

W jednostkach terenowych dane te przedstawiały się natomiast następująco: **434** - ogółem, z czego - **346** osób zostało przyjętych przez kierownictwo jednostek (w **2008 r.** - analogicznie **409** i **334**).

Wszystkie jednostki organizacyjne Policji woj. lubuskiego w 2009 r. przyjęły natomiast ogółem – **637** osoby, w tym - kierownictwo - **346** (w **2008 r.** analogicznie: **574** i **346**).

W zestawieniu tabelarycznym powyższe dane przedstawiają się w następujący sposób:

<i>L.p.</i>	<i>okres sprawozdawczy</i>	<i>ogółem</i>	<i>Liczba przyjętych interesantów w tym: przez kierownictwo jednostek</i>
~			
1.	2002 r.	367	265
2.	2003 r.	524	376
3.	2004 r.	497	309
4.	2005 r.	543	337
5.	2006 r.	627	393
6.	2007 r.	564	331
7.	2008 r.	574	346
8.	2009 r.	637	346

~~~~~

Z powyższego zestawienia wynika, iż liczba przyjętych interesantów w 2009 r. **zdecydowanie wzrosła (z 574 do 637, tj. o 63).**

Procedura przyjmowania interesantów w jednostkach woj. lubuskiego jest zgodna z obowiązującymi w tym zakresie przepisami. Kierownicy komend oraz komisariatów przyjmują te osoby codziennie bądź w wyznaczonych dniach, zaś stosowne informacje w tym zakresie znajdują się w widocznym miejscu budynku jednostek Policji, jak również na posiadanych stronach internetowych. Istnieje możliwość komunikowania się obywateli z Policją za pośrednictwem poczty elektronicznej.

W zależności od indywidualnego zaangażowania ze strony kierownictwa poszczególnych komend czy komisariatów, w niektórych przypadkach możliwość kontaktu z interesantem istnieje niemalże bez względu na porę dnia.

Zgodnie natomiast z § 6 Regulaminu Komendy Wojewódzkiej Policji w Gorzowie Wlkp. z dnia 4 kwietnia 2008 r. (z późn. zm.), Komendant Wojewódzki Policji w Gorzowie Wlkp. przyjmuje obywateli w sprawach skarg i wniosków w każdy poniedziałek w godzinach 10:00 – 18:00, a funkcjonariusze Zespołu Skarg i Wniosków Wydziału Kontroli codziennie w godzinach służby, przy czym w poniedziałki do godziny 18:00, w ramach pełnionego dyżuru.

Tematem większości rozmów przeprowadzanych z interesantami były uwagi o charakterze skarg na postępowanie policjantów. Przykładem minionych lat, najczęściej zgłaszanymi problemami były sprawy dotyczące:

- ❖ *sposobu przeprowadzenia interwencji,*
- ❖ *niesłusznego uznania winnym spowodowania kolizji drogowej; wśród tej grupy były osoby wnoszące o anulowanie mandatu,*
- ❖ *konfliktów sąsiedzkich i rodzinnych,*
- ❖ *sugestii popełnienia przestępstw przez wskazane imiennie osoby (np. jazda samochodem pod wpływem alkoholu, bez zapiętych pasów bezpieczeństwa, bez wymaganych uprawnień do kierowania pojazdem),*
- ❖ *sposobu załatwienia poprzednich skarg oraz terminów obowiązujących przy ich wyjaśnianiu,*

- ❖ treści zeznań składanych przed sądem przez funkcjonariuszy, będących świadkami popełnianych przestępstw lub wykroczeń,
- ❖ prośby o przesunięcie terminu przesłuchania,
- ❖ niewłaściwego zachowania się policjanta w czasie wykonywania czynności służbowych,

W toku prowadzonych rozmów (w tym - również telefonicznych) interesantów każdorazowo pouczano o możliwości złożenia skargi w przypadku uznania, iż dotychczasowe ustalenia nie są dla nich wystarczająco satysfakcjonujące.

W każdej sytuacji wymagającej bezpośredniej interwencji kontaktowano się telefonicznie z właściwą jednostką w terenie, celem skonfrontowania danych przekazanych przez interesanta ze stanem faktycznym. Udzielano również wyjaśnień oraz porad.

W większości przypadków zgłaszane informacje nie znajdowały swego potwierdzenia, co głównie wiąże się z nieznaną przez te osoby przepisów prawa, jak również subiektywnym poczuciem krzywdy wyrządzonej rzekomo przez policjanta.

Wzorem lat ubiegłych, nadal wzbogacano formy kontaktów ze społeczeństwem. W większym stopniu zaangażowano do tego celu rzeczników prasowych, którzy upowszechniali problematykę pracy Policji w lokalnych środkach masowego przekazu.

W celu właściwej realizacji ustawowych zadań Policji oraz zapewnienia jej sprawnego działania, ukierunkowanego na wzrost zaufania społecznego, oprócz „*Telefonu Zaufania*” (służącego głównie do przyjmowania informacji o przestępstwach i ich sprawcach), dodatkowo utworzono w garnizonie lubuskim „*Telefon 10 minut*”. Istotą tego *Telefonu* jest przekazywanie kierownictwu właściwej jednostki organizacyjnej Policji wszelkich sygnałów, dotyczących przedłużającego się czasu oczekiwania na przyjęcie zgłoszenia (zawiadomienia) o przestępstwie lub na informację o jej sprawcach.

Ocena przyjmowania, rozpatrywania i załatwiania skarg oraz wniosków

Za niepokojący należy uznać proces sukcesywnego wzrostu liczby skarg składanych na działalność i funkcjonowanie Policji. Za prawdopodobną przyczynę takiego stanu rzeczy

uznać należy m.in.:

- zwiększającą się demokratyzację życia społecznego,
- rosnące poczucie wolności, swobód i praw obywatelskich,
- wzrost świadomości prawnej obywateli i możliwości składania skarg, odwołań, zażaleń oraz dochodzenia własnych racji przed różnymi organami i instytucjami.

Niemniej jednak z roku na rok zauważalna jest poprawa poziomu prowadzonych postępowań wyjaśniających przez jednostki Policji szczebla miejskiego i powiatowego. Nie zmienia to faktu, iż jakość prowadzonych tych postępowań jest nadal zróżnicowana.

Praktyka wykazuje, iż dobre wyniki są osiągane w tych jednostkach, w których kierownicy dużą uwagę poświęcają problematyce skargowej oraz właściwym osobom powierzyli rolę tzw. *koordynatorów skargowych*.

Odnosząc się natomiast do terminowości załatwiania spraw stwierdzić należy, iż zdecydowana większość postępowań kończona była w terminie jednego miesiąca, tj. zgodnie z wymogiem określonym w art. 237 & 1 k.p.k.

Stwierdzano również przypadki wyjaśniania tych skarg w terminie dłuższym od określonego w ww. artykule, przy czym (oprócz 1 sytuacji) pisemnie poinformowano skarżącego o niezakończonym w ustawowym terminie.

Niemniej jednak, również i w tym 1 przypadku zwłoka w załatwieniu sprawy, spowodowana była koniecznością przeprowadzenia dodatkowych czynności, pozwalających na rzetelne wyjaśnienie kierowanych zarzutów.

Zadania realizowane przez Zespół Skarg i Wniosków Wydziału Kontroli Komendy Wojewódzkiej Policji w Gorzowie Wlkp.

Procedura przyjmowania, rozpatrywania i załatwiania skarg i wniosków w jednostkach Policji woj. lubuskiego odbywa się zgodnie z regulującymi to zagadnienie przepisami, określonymi w:

- *Ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (dział VIII - "skargi i wnioski"),*

- *Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków.*

Kontrola problemowa zrealizowana w 2009 r. przez funkcjonariuszy Zespołu Skarg i Wniosków Wydziału Kontroli w wybranych jednostkach województwa lubuskiego, pozwoliła na dokonanie oceny prawidłowości realizowania tego zagadnienia przez:

- **Komendę Miejską Policji w Zielonej Górze**
- **Komendę Powiatową Policji w Słubicach.**

Uwaga: Nie zrealizowano, ze względu na sytuację finansową w Policji, kontroli zaplanowanej w KPP Żary.

W wyniku kontroli stwierdzono - w porównaniu do ustaleń poczynionych w ramach poprzedniej kontroli – **zdecydowaną poprawę poziomu prowadzonych postępowań skargowych, szczególnie w zakresie merytorycznego wyjaśniania zarzutów podnoszonych w skargach, oceny prawnej czynności podejmowanych przez funkcjonariuszy stanowiących podmiot sprawy, gromadzonego materiału dowodowego, jak również formalnego dokumentowania wykonanych czynności.**

Niemniej jednak (w pojedynczych przypadkach) stwierdzono pewne uchybienia, które w głównej mierze sprowadzały się do następujących kwestii:

- ❑ *stosowania niewłaściwego trybu postępowania w przypadku złożenia ponownej skargi na sposób wyjaśnienia poprzedniej skargi, ewidencjonowania skarg w dziennikach korespondencyjnych, niezgodnie z faktyczną datą ich wpływu do jednostki,*
- ❑ *nie informowania funkcjonariuszy, będących podmiotem skargi, o sposobie jej zakończenia,*
- ❑ *nie wykorzystania wniosków szkoleniowych wynikających z prowadzonych postępowań, zmierzających docelowo do podniesienia poziomu pełnienia służby,*
- ❑ *dołączania do akt postępowania wyjaśniającego nieuwierzytelnionych kserokopii dokumentów, stanowiących materiał dowodowy,*
- ❑ *nie udokumentowania w materiałach postępowania sposobu realizacji wniosków końcowych.*

W związku z powyższym - kierowników kontrolowanych jednostek zobowiązano do wzmoczenia nadzoru nad procedurą prowadzonych postępowań skargowych (głównie w zakresie stwierdzonych nieprawidłowości).

Przykładem minionych lat, dążąc do podniesienia poziomu prowadzonych postępowań wyjaśniających, Wydział Kontroli KWP Gorzów Wlkp. pozostawiał do własnego wyjaśnienia skargi zawierające w swej treści poważniejsze zarzuty.

Ponadto - w przypadku nadsyłania przez skarżącego do wiadomości KWP kopii skargi, wyjaśnianej przez jednostkę w terenie, prowadzone w tej sprawie postępowanie było każdorazowo nadzorowane przez pracownika Wydziału Kontroli.

Wzorem lat ubiegłych - w kwestiach wątpliwych - zwracano się o zaopiniowanie sprawy do specjalistycznej komórki (gł. Wydziału Ruchu Drogowego oraz Wydziału Kadr i Szkolenia), której stanowisko miało wpływ na merytoryczne rozstrzygnięcie skargi. Korzystano również z pomocy Zespołu ds. Prawnych KWP.

Na podstawie materiałów postępowań wyjaśniających, prowadzonych przez Wydział Kontroli KWP (oraz w ramach sprawowanego nadzoru) skierowano w sumie **20** wystąpień do kierowników poszczególnych jednostek. Ich treść zawierała uwagi dot. merytorycznego jak i formalnego wyjaśnienia danej skargi, prawidłowości oceny dokonanego materiału, lecz również przypomnienie obowiązujących przepisów prawa, regulujących podjęte przez policjantów działania.

Bieżąca analiza materiałów kończących postępowania wyjaśniające, przesyłanych do wiadomości KWP (w przypadku skarg własnych jednostek) stanowiła również podstawę do instruktażu osób nadzorujących problematykę skargową, w razie stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie merytorycznego lub formalnego wyjaśnienia skargi. W zależności od wagi stwierdzonych uchybień, instruktaż taki odbywał się niezwłocznie w formie rozmów telefonicznych lub w formie pisemnej.

W 2009 r., w związku z wdrożeniem nowego systemu klasyfikowania, przetwarzania i analizowania danych skargowych, zostało zorganizowane przez Wydział Kontroli szkolenie dla funkcjonariuszy odpowiedzialnych za nadzór nad problematyką skargową oraz osób odpowiedzialnych za właściwe ewidencjonowanie skarg wpływających do poszczególnych jednostek Policji garnizonu lubuskiego.

Sposób wykorzystania wniosków wynikających ze skarg potwierdzonych, w celu podniesienia jakości służby policjantów/ jednostek Policji

Podkreślić należy, iż niezależnie od przedmiotu, skargi każdorazowo traktowane są

jako potencjalne źródło informacji o istotnych nieprawidłowościach w funkcjonowaniu jednostek oraz codziennej pracy policjantów i stanowią jedną z form oceny działalności danej jednostki Policji.

Uwzględniając powyższe - wzorem lat ubiegłych podejmowane były następujące działania zmierzające do zapobieżenia oraz zmniejszenia ilości skarg potwierdzonych:

- *w jednostkach terenowych problematyka skargowa poruszana była w toku okresowych szkoleń funkcjonariuszy,*
- *w każdym przypadku potwierdzenia skargi, kopię sprawozdania przesyłano właściwemu kierownikowi jednostki, z poleceniem realizacji wniosków końcowych (o sposobie ich wykonania pisemnie informowano Wydział Kontroli KWP),*
- *w uzasadnionych przypadkach (również w razie nie potwierdzenia podnoszonych zarzutów) wnioskowano o omówienie przedmiotowej sprawy z funkcjonariuszami danego pionu, celem wytknięcia stwierdzonych uchybień jak też przypomnienia prawidłowej procedury, zgodnej z obowiązującym stanem prawnym.*

W 2009 r. w **1** przypadku (w **2008 r. – 2**), w wyniku stwierdzonych uchybień, wnioskowano o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, niemniej jednak nie doszło do tego, ponieważ funkcjonariusz winny zaniedbań zwolnił się ze służby w Policji. Również w **1** przypadku przeprowadzono czynności wyjaśniające, w toku których nie stwierdzono naruszenia dyscypliny służbowej.

Sporządzono natomiast łącznie **102 wystąpienia**, w wyniku których przeprowadzono **20** rozmów dyscyplinujących (w 2008 r. – **11**) oraz **11** – o charakterze instruktażowym (w 2008 r. – **14**). Pozostałe wystąpienia miały charakter szkoleniowy.

Wnioski i zalecenia wynikające z analizy skarg

Przedstawiona wyżej analiza problematyki skargowej województwa lubuskiego, jednoznacznie świadczy o istocie i wadze tego problemu, w kontekście kompleksowej oceny działań Policji w obecnej rzeczywistości.

Dążąc do uzyskania coraz lepszych wyników, Wydział Kontroli Komendy Wojewódzkiej Policji w Gorzowie Wlkp. nadal prowadził będzie bieżące działania polegające na:

- **doskonaleniu** procedury prowadzonych postępowań wyjaśniających, celem rzetelnego, obiektywnego i terminowego rozpatrywania skarg, jak również gromadzenia pełnego materiału dowodowego,
- **przyjmowaniu** do bezpośredniego wyjaśniania skarg o dużym stopniu zawichości lub ciężarze gatunkowym,
- **inspirowaniu** funkcjonariuszy zajmujących się w terenie problematyką skargową do systematycznego podejmowania działań profilaktycznych, mających na celu dalsze zmniejszenie ilości oraz potwierdzalności składanych skarg,
- **kontynuowaniu** pracy szkoleniowej, z wykorzystaniem wniosków wynikających z przeprowadzanych postępowań wyjaśniających, z jednoczesnym niezwłocznym reagowaniem wobec policjantów winnych stwierdzonych uchybień,
- okresowej **kontroli** podległych jednostek, umożliwiającej sprawowanie bieżącego nadzoru nad organizacją przyjmowania, rozpatrywania i załatwiania skarg.

* * *

Uwzględniając ustalenia faktyczne oraz wnioski zawarte w niniejszej analizie, **proponuję** Panu Komendantowi zatwierdzenie następujących wniosków:

1/ Zobowiązać komendantów miejskich i powiatowych Policji woj. lubuskiego oraz Dowódcę SPPP do:

- wykorzystania wniosków wynikających z niniejszej analizy w toku szkoleń, organizowanych dla podległych funkcjonariuszy,
- wzmożenia skutecznego nadzoru nad poziomem prowadzonych postępowań wyjaśniających,
- omówienia problematyki skargowej za 2009 r. podczas narady rocznej zorganizowanej w kierowanej jednostce, ze zwróceniem uwagi na przyczyny i źródła składania skarg oraz ich potwierdzania.

O sposobie realizacji powyższego wniosku kierownicy w/wym. jednostek pisemnie poinformują Komendanta Wojewódzkiego Policji w Gorzowie Wlkp. - za pośrednictwem

tut. Wydziału Kontroli - niezwłocznie po jego wykonaniu.

2/ Z treścią analizy zapoznać Naczelnika Wydziału Komunikacji Społecznej oraz Pełnomocnika Komendanta Wojewódzkiego Policji w Gorzowie Wlkp. ds. Ochrony Praw Człowieka.

Integralną częścią analizy
stanowi 13 załączników

O P R A C O W A Ł A :

E K S P E R T
Wydziału Kontroli
KWP w Gorzowie Wlkp.

nadkom. Ewa Jurgielewicz

A K C E P T U J Ę:

Wykonano w 2 egz.

Egz. nr 1 - Biuro Kontroli
Komendy Głównej Policji

Egz. nr 2 - Wydział Kontroli
KWP w Gorzowie Wlkp.

Powielono i rozesłano wg rozdzielnika.